

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Előfizetési ára:
a magyar birodalomban és Ausztriában:
Egész évre . . . . . 4 kor.
Fél évre . . . . . 2 kor.
Negyed évr. . . . . 1 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Mária-utca 42.

Egy petitsor hirdetés ára 20 fillér.

A német birodalom államaiba egész
évre 6 korona.

Európa egyéb államaiba és Amerikába
egész évre 8 korona.

Szent József napján.

A keresztény, katolikus ember számtalan szentet tisztel, akik hitükért mártírhálált szenvedtek, a minden szentek királynője — a boldogságos Szűz Mária — körében dicsérik, magasztalják és áldják a mindenek hatalmas Urát.

Ámde Szentjeink között egy sincs olyan, akinek a pártfogását annyiszor kérnök, akinek az istápolásáért annyiszor esedeznénk, mint *Szent József*. A szent család feje ő, akihez naponként küld a buzgó hívő egy rövid imát:

„Jézus, Mária, József, légy velem!”

Ime: A Megváltó és az édes anya nevéből a Szent József neve elválaszthatlan.

Alig van templom, hol szobor ne ékesítené az ő dicséltjes alakját. A katolikus egyház a föltámadás magasztos időszakába, a természet újjá ébredésébe tette az ő nevét. Ez a név mindig március 19-ikre esik. Az ország megszámlálhatatlan helyén — ahol Szent József a védőszent — tartanak a jövő héten bucsut. Mi is — édes népem — az ő szép és fényes napján:

Szent Józsefhez könyörögjünk
— Zengjük e szép áriát —
Hisz Ő az, ki értünk kéri
Jézust és Szűz Máriát.

A jámborok.

Hogy a katolikusok a világ legjámborabb népe, általánosan tudva van. Benne van ez már természetében s vallása tanai által csak még inkább kifejlődött benne a türelmesség, békeszeretet. S innen van, hogy daczára óriási többségének, majd az egész világ minden részében nem ők uralkodnak, hanem ő fölöttük uralkodnak más vallásuak vagy vallástalanok.

Igy van ez édes hazánkban is. Kilencz millió katolikus lakosságának még csak annyi joga sincs, mint akármelyik más felekezetnek, mely autonómikus, azaz önrendelkezési jogánál fogva erősödik, gyarapodik. A katolikusok fölött lelkiekben egyedül a püspökök, anyagiakban a kormány rendelkezik. Sőt lehet mondani, jó idő óta még a lelkiekben is a kormány a mindenható, mert évek óta tapasztalhatjuk, hogy a püspök s egyéb főpapok kinevezésénél csakis a kormány akarata érvényesül. A katolikus iskolákat mind sűrűbben államosítják. A katolikusok megkérdése nélkül hoznak mások hozzájárulásával oly törvényeket, melyek a katolikusok jogait nyírálják, vallásukat sértik s anyagi és erkölcsi erejüket mindinkább szűkebb térre kívánják szorítani.

Ez ellen katolikusaink régóta küzdenek s már évtizedek óta huzódnak a tárgyalások a katolikus autonómia megalkotása végett, de eredményre még nem jutottunk s tudj' Isten mikor jutunk. Mert sem a főpapság, sem a katolikusok nem akarnak elfogadni oly autonómiát, mint a milyet a kormány akarna adni. A kormány tudniillik az autonómia megalkotásánál a legjobb alkalmat véli találni arra, hogy elvegye a katolikusoktól még azt, a mit az egyházpolitikai törvények meghagytak. Valóságos kis báránnyákká akarnak bennünket tenni, akik csak akkor és úgy mekegnek, amint a kormány akarja.

Hát igaz, hogy jámbor báránnyok vagyunk és azok is akarunk maradni, de csak vallásunk terén és pásztorunk csak egyet ismerünk: Jézus Krisztus helytartóját s az egyház szolgáit. De alkotmányadta, régi, törvényekben gyökerező jogaink megvédésében nem akarunk s nem is fogunk jámbor báránnyok maradni, hanem, miként azt *Ugron Gábor* a szerdan tartott autonómiai 27-es bizottság ülésén nagyon helyesen mondtotta, harcra kész és harcra edzett csatárok leszünk s nem fogunk nyugodni addig, míg oly autonómiát nem kapunk, mely Magyarország katolikus lakosságának és egyházának megfelel.

Hisz lehetne is egész szép eredményt elérni, ha megvolna az összetartás. De az nincs meg. Mindig közbe-közbe játszik mindenütt a szesz-

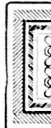
lyes érdek és a stréberség. A katolikus autonómiát megteremteni hivatott férfiak közt kevés a bátor, szókimondó ember, aki nyíltan megmerné mondani azt, amit gondol és amit szive és esze, mint a katolikusokra helyeset és üdvöset sugalmaz. Ki erre, ki arra hajlong. Az egyik nem mer *ugy* beszélni, amint kéne, mert hátha megharagszik a püspöke; a másik nem mer szólni, mert hátha megharagszik a kormány és akkor neki ebből kára lehetne. A harmadik csak azt lesi, mit mond és hogy gondolkozik *Molnár János*, *ugy* beszél és gondolkozik ő is, mert néppárti képviselő szeretne lenni a központi iroda szives támogatása mellett, így hát nem az ország érdekét nézik, hanem mindig a magukét. Ilyen emberekkel szemben pedig könnyű a kormány helyzete, mert az ő emberei mind hozzá tartanak.

Nem is lesz ebből a mostani tárgyalásokból semmi; de ha lesz is belőle valamilyen autonómia, rosszabb lesz, mintha semmi sem volna. Nem jó uton haladunk, uraim. Először át kell reformálni a közvéleményt, meg kell teremteni az országgyűlésben egy erős katolikus többséget, az országban, a vidéken nevelni a katolikus bátorszivű, ügyünkért tenni akaró és *tenni tudó* férfiakat, akkor aztán meglátják, hogy lehet autonómiát csinálni. Ezt a többséget a parlamentben pedig sohasem fogjuk elérni, ha azt úgy akarjuk megteremteni, a mint a néppárti központi iroda teszi, a mely a szókimondó, bátor férfiakat, ha mindjárt többet tesznek és tettek is a katolikus ügyért hazánkban valamennyiök-nél magától távol tartja, sőt elnyomja, lapjaival üldözi, s csak az olyanokat szereti, kik feltétlen alázatossággal és szófogadással vannak a mindenható, de nem mindentudó *Molnár Jánossal* szemben, mert ő kezelvén a hatalmat (az összekoldult pénzt), ő osztogatja a kerületeket, hát coki azoknak, a kiknek ábrázatja neki nem tetszik.

Már most miféle hadsereg kerül be ily módon a parlamentbe? Elég-e az arra, hogy Magyarország katolikusainak érdekeit ott hathatósan megvédelmezzék?! Nem. Az összes erőkre van szükség, az olyanokra is, a minők *Ugron Gábor*, *Bakonyi Elek*, *Apponyi Albert*, *Bartha Miklós*, *gróf Károlyiak* stb. ha mindjárt nem néppártiak (nem akarván a káplár urnak alázatosan szalutálni), de van eszük és tudásuk s kellő bátorságuk a katolikus ügyet megvédeni minden időben és minden téren.

Azért hát tisztelt választópolgárok, ne nézézék, hogy pártonkivüli-e, *Ugronpárti*-e, néppárti-e, hanem azt, hogy okos, ügyes, bátor ember, jó katolikus legyen a jelölt, aki **csak a nép érdekét** tartja szem előtt és sem hiuság, sem

nye
Ha
lesz

nagy
háza
s az
olyas
zált
végén
mely
erőre
ugy
lésbe
a mo
5-2
arra,
állás.
az u
jár a
amiko

náton
óriás
zsány
pörb
emlék
erzsé
Beöth
rásza

ves, k
gyar
azért,
ravaló

ségvet
földm
jött s

fogják
nép m
urak,
a szer

nyereségvágy nem huzza ötet a képviselőségre. Ha ilyenek lesznek sokan a törvényhozásban, lesz jó autonomiánk is, — előbb nem!

V. E.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőház letárgyalta a költséget minden nagyobb rázkódtatás nélkül. Utána a gyermek-meredékházak felállításáról szóló törvényjavaslat tárgyalásába fogtak, s azt e héten tárgyalják. Ezzel hamar fognak végezni, mert olyas valami, ami közszükségletet képez s a mely a civilizált államokban már régen fennáll. Utána, tán a jövő hét végén, tárgyalásra kerül az *összeférhetlenségi javaslat*, melyet a kormány még a választások előtt akar törvényerőre emelni. Hát ha e javaslatból tényleg törvény lesz s úgy csinálják meg, amint kellene, akkor a jövő országgyűlésben sokkal kevesebb lesz a rebach-lovagok száma, mint a mostaniban. Ugyan melyik lesz oly ostoba és dob ki 5—20,000 forintokat a választásra, ha nem lehet kilátása arra, hogy azt 100-szoros kamattal behozza a képviselői állás. Egyet még ajánlanánk a miniszterelnök urnak: tessék az új törvénybe felvenni azt is, hogy csak arra a napra jár a képviselőknek a fizetés, amelyen dolgoznak, azaz amikor tényleg megjelennek az ülésen.

A budapesti erzsébetvárosi választókerületben Csernátóny halálával megüresedett a mandátum s most a zsidók óriás erőfeszítést tesznek, hogy az ő kedvelt hívüket, Morzsányi Károly ügyvédet, aki hírnevét a kiállítási proviziós pörben alapította meg, a melyre tisztelt olvasóink még emlékezni fognak, juttassák a képviselői mandátumoz. Az erzsébetvárosi zsidóknak nem kell olyan tehetség, mint Beöthy Ákos, minék: ő nekik olyan képviselő kell, aki a rászavazottak privátérdekeit istápolja.

LEVELEZÉS.

Rába-Bogyoszló, 1901. Márczius 10.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Soha olyan nagy figyelemmel nem olvastam a mi kedves, kis ujságunkat, mint a legutóbbi időben, amikor a „Magyar Néplap“ valóságos ostonnal csapkodja a liberális kormányt azért, mert ez a szegény nép érdekeiért sohase akar egy jóra való lépést tenni.

Olvastuk kis lapunkból, hogy a miniszteri tárcák költségvetéseit egytől-egyig helyben hagyták. Olvastuk, hogy a földmivélsügyi tárca költségvetésénél a *földmives nép* alig jött szóba.

No, ezt rosszul tették az urak. Ennek alighanem ők fogják meginni a keserű levét, az bizonyos. Vagy a földmives nép manap már nem is jön számításba, mi? Persze, a jó urak, ha közöttünk élnek, tudom jó Istenem, hogy mindig a szemeik előtt lennénk.

Igenis, ha közöttünk élének, akkor látnának *valamit*, amitől elmenne egy időre az apétitusok. Mert ha meglátnák a *mi nyomorúságunkat* a maga meztelen valóságában: hát akkor azt hisszük, hogy mégis tennének értünk valamit. Mert napról-napra kevesebben leszünk.

Ime: a most megejtett sorozásnál harminckét rábogyoszlói legény közül bevált *kettő*.

Mi ennek az oka? Talán mi? Miért csenevészedik a földmives nép? Miért? No, megmondom. Legalább a méltóságos kegyelmes urak is olvasni fogják. Hát azért, mert hiányos a táplálkozásunk, hiányos a gunyánk, testünket pedig éjjelt nappallá összetéve, törjük, zuzzuk, de nem azért, hogy egy kis jólétet csináljunk magunknak, hanem azért, hogy az állam telhetetlen gyomrát kielégíthessük.

Jöjjön ide közibénk valaki, s menjen el a száz és a hatvan parasztház mindegyikébe, s kérdezze, hogy melyiknek volt a télen hizója? Amíg azelőtt nem volt ház, ahol a paraszt embert életét fentartó sertés ne lett volna 3-4, most minden tizedik házban, ha van, de csak egy. Mert a többit megette a nagy gyomru állam. Lefoglalta adóban, adósságban, az állami, vagy a bírósági egzekutor.

Lám, ezért nem állíthat most egy-egy falu annyi katonát, mint amennyit hajdanában, a jobb világban. Hogyan is legyen az a legény erős, egészséges, tagbaszakadt, izmos, mikor éven át ketszer nem ehetik hüseledelt? Mi? Pedig dolgozik, kora reggeltől késő estig, vagy még azontul is. De dolgoznak, i zadságos munkájának nincsen haszna, nincsen gyümölcse. Mert ami volna, azt oda kell adni — másnak.

Hát ezért pusztul és vész napról-napra a magyar faj. És ennek a megakadályozására vajjon tesznek-e ott fenn valamit a mindenható urak? Az ördögöt, dehogyan tesznek. Azt mondják, hogy ez is, meg az a törvény is, meg amaz is az elszegényedett, a zsidók kezében levő földmives nép érdekében lesz hozva. Aztán, mikor már meghozták, csak akkor bujik ki a szeg a zsákból, hogy azok a törvények megintlen csak arra valók egytől-egyig, hogy azokkal a nép roskadozó vállait még roskadozóbbakká tegyék, hogy amugy is gyenge megélhetésünket lehetetlenné tegyék, hogy koldusbotot adjanak a kezünkbe, koldustarisznyát a nyakunkba . . .

Kedves olvasó testvéreim: tihozzátok beszél egy társatok, egy egyszerű paraszt ember, akit a sok szenvedés, a sok keserűség, a sok méltatlan üldözés megtanított józanul gondolkozni. Hozzátok fordulok, s kérdezlek titeket, hogy nem olyan szomorú-e a mi helyzetünk, nem olyan fájdalmas-e a mi sorsunk *mindnyájunké*, ahogyan én a magam faluját lefőstöttem. Valjon a tietek, testvéreim, jobbak? Ugye, nem? Lám, hát azért kell nekünk önmagunkon segíteni. Hallgassunk a mi egyedüli jóakarónkra — a magyar nép legrégibb, legjobb barátjára a „Magyar Néplap“-ra. Induljunk mindig az ő tanácsa után. Mert ez a lap *mindig igazat mondott*.

Tehát, mikor azt mondta, hogy reánk, földmives paraszt népre, csak akkor van szükség, ha a képviselőválasztások jönnek — ugyebár, akkor is igazat mondott? De igazat ám! Csakhogy nekünk is legyen eszünk — azt is mondta a mi jó barátunk. Hát lesz! Megmutatjuk, hogy lesz, ugyebár, testvéreim! Okosak leszünk, mint a kigyók és engedékenyek, mint a bányások. Mert végre is itt az ideje, hogy mostoha sorsunk jobbra forduljon. Tartsunk tehát össze! Mondjuk ki, *hogy csakis a nép javáért eddig is küzdő emberre adjuk szavazatunkat*. Ha így teszünk, akkor talán még boldogulhatunk. *Azért erős összetartás!* A liberálisokat kergessük ki a falunk

határából, mert mint a garabonciás diák, ők is nyavaját hoznak reánk.

Erre kér henneteket igaz testvéri szeretettel, testvéretek, és a tekintetes szerkesztő Urunknak

alázatos szolgája:

Horváth Vendel, földmives-gazda,
(Rába-Bogyoszlón, Vas megyében.)

Szives tudomására hozzuk olvasóinknak, hogy lapunk szerkesztőségét és kiadóhivatalát a mai számtól kezdve VIII. ker. Mária-utca 42-ik szám alá tettük s egyben tisztelettel kérjük, hogy az előfizetési pénzeket, levelezéseket, mindennemű megkereséseket ezután ide küldjenek.

A kálvárián.

— Románc. —

*A minap kálvárián voltam,
(Hűdég, dermesztő nap vala;
A szél — miként metsző beretva —
Arcomba belevagdala.)*

*Ott, fenn, a magas Golgotánál,
Ahol egy Isten függ a fán.
Egy öreg, agg emberre lettem.
S beszédét vágyva hallgatám.*

*Tehozzád jöttem, — szólt az agg most —
Akit én megtagadtalak.*

*Ha téged emlegettek, akkor
Szitokia kelt e rút ajak . . .
Maholnap sir lesz örökágyam,
De lesz-e ott majd nyugalom?
Oh, Igalomnak édes Atyja,
Számomra lesz-e igalom?*

*S miként ha égi szó röppene,
S csak hallgatom én csendesen:
— Ne félj fiam! Hisz fenn, az Égben
Együtt leszesz ma, én velem.
Az öreg felkelt s én utána
Lépkedtem észrevétlenül;
Elé kerültem s láttam arcán
Minő magasztos béke ül.*

*. . . Elmúlt a nap Eljött az este.
Ablakomon kinéztem én.
Sikoltás hangzik . . . egy agg embert
Gázoltak el — szóltak felém.
Még halt ott nyomba: S az öregben
A „reggelire“ ismerék.
Akit magához hívott Jézus,
Megismervén őt — Istenét.*

A második asszony titka.

— Elbeszélés. —

Szabó László — dorogi földesur — néhány nap óta lázas izgatottsággal nézte, fürkészte fiatal, második feleségét. Az öldöklő gyanu mindig erősebben markolt a szívébe.

Szabó László ugyanis másodszer is megházasodott. Kis árvája, a beteges Rózsika, annyiszor emlegette előtte elhalt felesége leghivebb barátnőjét, Annát, annyira ragaszkodott a jószívű, nemes lklkü nénihez, hogy az apa utóbb már el se tudta képzelni gyermekét e második anyja nélkül.

— Elhalt feleségem legeslegjobb barátnője volt maga, édes Anna — szólt Szabó, a házasság előtt egy izben — Korándy Annához. Tudom, hogy szerette magát. Talán jobban, mint engem.

— Ugyan, László — ne vétkezzen a halott ellen — tiltakozott Anna.

— Dehogy vétkezem. Hisz az igazságot mondom. Szerelemből vettem el Amáliát. Rajongó áhitattal csüngtem rajta. Az életemet — azt a keserűt — édesítette meg — amig mellettem volt. De éreztem mindig, — hogy szerelmem nem lesz eléggé erős, mikor szembe kell szállnia a halállal, mely elragadja tőlem a szerető asszonyt, az anyát.

— Most is csak neki él, László, ugy-e?

A férj nem válaszolt. Kitérve a válasz elül, így szólt:

— Csak barátságomat adhatom magának Anna. Inkább az árvám anyja legyen, mint hitvesem. Akar-e így hozzám jönni, — Anna?

— Akarok.

Nem habozott egy percig se Korándy Anna. Hisz ott ült a kis Klárka mellettük a diványon és Anna éppen szép, selyemlágú hajára tette kezét. De ráemelte ugyanakkor Lászlóra is szép metszetű szemeit. És mintha magában ezt rebegte volna:

— Oh, te szegény ember! Ha tudnád, mint szeretlek, ha tudnád, mi az én tervem, ha sejténéd, hogy mennyire szívemen hordom a sorsodat!

És titokban hálát adott Istennek, hogy felesége lehet annak, akit már akkor szeretett, amikor még a boldogult első asszony — Amália — élt.

Igy szövődött, így kötődött meg az új frigy.

Már egy éve elmúlt, hogy új asszony van Szabó Lászlóknál. Gondos asszony, odaadó anya a második. Soha jobb dolga nem volt Szabó Lászlónak, mint most ebben a példás rendben. Az első asszony betegsége, valamiképpen — mert ez is az ő vállaira szakadt akkor — a háztartás ezer gondot okozott az önfeláldozó férjnek . . .

És ime: ahol vidámság, öröm üthetne tanyát, ott most valami rettenetes gyanu öldöklí az apa, a férj lelkét.

Még az se nyugtatja meg, hogy a kis Rózsika pompás fejlődésnek indult. Kinek az érdeme ez? Kié másé, mint a második asszonyé. Ezt muszáj beismerni Szabónak is. Akár csak az ő — Anna — gyermeke volna a kis csöppség.

Ámde Szabó Lászlót a gondolat egyre marcangolja. Ha csalódott volna? Ha ez az asszony gonosz és nem méltó arra, hogy ez ártatlan angyalnak őrzője legyen? Ha majd le kell álcáznia?

Hányódott a lelke Lászlónak, mint a törött sajka a hullámozó tengeren.

Ott állt a saját szobájában. Türelmetlenül nézett az ajtóra. Mikor is nyílik meg már, hogy újabb hírt kapjon arról az asszonyról, aki olyan különösen, olyan titokzatosan viseli magát vele szemben egy idő óta.

Kopogtatás hallatszott s utána fontoskodó képpel lépett be a torzonborz szakállu öreg kertész, a vén Gergő. Sapkáját már a pitvarban levette kopasz fejéről s zekéje zsebébe gyurta. A pipáját is kivette a szájából, rácsettentette a rézkupakot s háta mögé tartva, úgy állt meg az ajtó közelében.

— Szólj már no! rivallt rá izgatottan a gazda. Mit tudtál meg?

— Ma este! A szülőben . . . Az alsó présházban . . . Hét óra előtt ott lesz az az ur. És odaigérkezett a tekintetes asszony is.

— Hallottad?

— Igenis, ezzel a két fülemmel . . . Igenis . . . bocsánatot kérek, tekintetes uram . . . nem hittem volna —

— Hallgass! Elég! Hat órákor légy készen. Várj a puskáddal a szerüs kertnél. Duplára töltsd meg. Érted? Addig egy szót se! Most pedig — mehetsz!

A kertész távozása után László ledült a diványra. Hát ennyire jutott ő? Hütlenn lett a halotthoz, mással lépett oltár elé újra. És most azt a nevet, melyet Amália oly tisztán hordozott — az ő becsületes nevét meggyalázza a második asszony. Volt egy Szabó Lászlóné, akit a nő magasztosság példaképének ismeretek Dorogon, aki előtt leborult a férj, leborult az egész ház népe . . . És van most egy Szabó Lászlóné, aki már az első esztendőben a szégyen posványába merült, aki rutul visszaélt a férj bizalmával — és ez a második Szabó Lászlóné az elsőnek, az elhunynak legjobb, leghivebb barátja volt . . .

Azt hitte, hogy meg kell neki fulladnia. Irtózatot

harag, féktelen düh, bosszu rohanta meg belsejét. Keze ököltre szorult. Majd fölugrott, az ablakhoz rohant, azt fölszakítva: levegő után kapkodott . . . Oh, — gondolta magában — mily édes lesz a megtorlás.

De aztán elgondolta azt is: mily nehéz helyzetbe juttatta ő Annát. Pusztá barátságot adott csak, holott az üde, a déli, a vidám lány szerelmet várt és vár.

Oh! És ezt a szerelmet most már élvezi. De ki? Igen, az az ember, akivel le kell számolnia ma este. Szabó sorba vette ismerőseit. Ki lehet? Hiszen senkivel se érintkezett sűrűn.

Csak egygyel, igaz. A mindig buskomor, bánatos Farkass Gyulával, akit fanciesali feszületnek csufolt el László. No ez a sápadt, buskomor, semmi férfias szépséggel nem bíró ember, ez ugyan nem valami veszedelmes vetélytárs, különben miért is gyanakodnék reá? Hiszen Amerikába készül folytonosan, ahol új életet akár kezdeni az új világban. Már Amália életében effele tervekkel hozakodott elő. Az első asszony pedig hány-szor pirongatta és pirongatta ezért a kétségbeesett embert. Most hát ez a külön ember, ez legyen előtte gyanus? Igaz, hogy hónapok óta már ritkán jött és csak akkor, ha ő, a házigazda nem volt otthon.

Igy telt el az idő s jóval hét óra előtt Szabó László — puskával a vállán — már ott állt a szerüs-kertnél, ahol Gergő, a vén kertész várakozott reá.

Anna már délután befogatott, hogy a szomszéd faluba kocsikázzék látogatóba. Magával vitte a kis Rózsikát is. És mégis rosszban járhat?

Mindezt újra átgondolta László s ráförmedt a vén Gergőre.

— Te, ha hazudtál, ha elhamarkodva itéltél, ha félrevezettél —

— Sülyedjek el! A saját fülemmel hallottam. Összebeszéltek . . .

— És Farkass Gyula volt, tudod bizonyosan?

— Olyan formának látszott az az ember . . .

Meleg, szinte tikkasztó augusztusi est volt. László neki indult a szőlőhegyre vezető ösvényen. Utána baktatott a vén Gergő. A gyalogut meredek, de rövidebb, mint az, amelyen a szekerek — nagyot kerülve — szoktak a présházhoz fölmenni.

Amint közel értek az épülethez, hintót és egy háts lovát pillantottak meg. A nagy diófa alatt, közel a tornáchoz pedig a padon ült — Farkass Gyula, aki ölében ringatta a kis Rózsikát, míg Szabóné mellettük állt és nézte őket.

László elvesztette önuralmát. Elvesztette azt a kis eszét is, ami az utóbbi napokban megmaradt neki.

Oda ugrott a mitse sejtökhöz.

— Tedd le a gyermeket — kiáltott fogcsikorgatva — tedd le, mert nyomban lelőlek.

— Megváltó Isten — sikoltott Anna és két kezét kitartha, saját testével akarta megvédeni a padon ülőket.

— Mindent tudok — ordított Szabó László. Hütlenn barát, becstelen asszony: itt a leszámolás ideje.

Farkass föl-zökött helyéről. A kis Rózsika most se eresztette el a kezét.

— Beestelen? Ő? — kiáltott Farkass.

Anna összetett kezekkel rimánkodott:

— Ne szóljon! Oh, ne! Ne szóljon!

Amde ekkor már Szabó kirántotta Farkassnak kezei közül a leánykát.

— Életteddel tartozol nekem — szölt kissé lecsillapodva. Az is kevés ár lesz a becsületedért.

Farkass Gyula nyugodtan szölt:

— Rendelkezésemre állók.

És távozott. A következő pereben László remegő feleségét betette a hintóba. Azután ölébe véve Rózsikát, ő is beült a kocsiba.

— Majd otthon számolunk... Még ma elhagyja hazamat — sziszegte. Aztán hazáig nem szöltak egy szót se.

Amint haza értek, László szó nélkül vitte a saját szobájába Rózsikát. Többé nem szabad neki látnia a hűtlen mostohát. Vacsoráját is ide hozatta. De, amint erre kiadta a parancsot, a vén Gergő lihegve sietett be s egy levelet adott át gazdájának. László mohón tépte föl s olvasta:

„Szerenesétlen barátom! Anna — második feleséged — ártatlan. De Rózsika az én — leányom. Ez a titok volt az én boldogtalanságom. Ez vitte feleségedet is — Amáliát — sirba. Pedig szeretett — téged. Ne öljünk! Ne tetézzük a rosszat. Engem ugyse talál sz meg. Mert már én utban vagyok — nem az új, de a masvilág felé. Farkass Gyula.”

* * *

Hajnal felé jart az idő. Az égalj-pírka bekandikált az ablakokon.

És Annát még mindig faggatta László:

— Tudtal róla te is? Tudtal Amália hűtlenségéről és mégis hallgattál?

— Aki mitse tud: az boldog. Ezért hallgattam. Hogy te lehess boldog

— És hozzám jöttél, mégis, a megcsalt emberhez?

— Kárpótolni akartalak.

— És nem vádoltad az elsőt, a csalfát?

— A halálban ott van a bocsánat és a kiengesztelődés.

— Bocsáss meg, én édes, én kedves feleségem.

— Szeressük együtt a kis árvát. Mert most igazán az.

— És szeressük egymást is — drágám.

Egymást átölelve, a kis Rózsikát közibük véve hallgattak — és elcsattant az első csók a második asszony ajkán, aki olyan boldog, olyan igen boldog volt e pillanatban.

Olvasóinkhoz.

A „Magyar Néplap” jövő hó április elsején, tizedik esztendejének második fertályába lép.

Hosszu idő ez, ugyebár, kedves atyám-fiai? S ha hozzá tesszük, hogy ezt a hosszú tiz esztendőt és néhány hónapot a keresztény magyar nép érdekében, annak boldogulásáért, igazának kivivásáért töltöttük el hasznos és eredményes munkában, akkor azt hisszük, hogy eleget mondtunk arra nézve, hogy a „Magyar Néplap”-ot az új évnegyed közeledésével ujabban is kedves testvéreink jóakarátába, támogatásába ajánljuk.

„mi olvasóközönségünk igen jól tudja, hogy mi nem tudunk sippal-dobbal, meg nádi hegedüvel lármát csapni. Igen jól tudja azt is, hogy a „Magyar Néplap”-ot ma már nem képes nélkülözni. Minek soroljuk el, hogy mit ad az ő olvasóinak a „Magyar Néplap”? Hiszen látják azt minden héten s gyönyörködnek, okulnak abban és abbul nemcsak egyszer, de a hét minden napján.

A „Magyar Néplap” annyit nyújt olvasóinak, amennyit egyetlen újság se.

Célja most is az, meg ezután is az lesz, ami volt: a keresztény magyar nép érdekeiért sikra szállani, azért szóval, tollal harcolni, az igazságtalanságot mindig, mindenben és mindenütt üldözni.

Ezen kívül lapunk talán az egyedüli az országban, mely az ő jó olvasóival valósgos családi viszonyban van. Nem fordul hozzá senki, aki bajára orvoslást, ügyében tanácsot ne kapna.

Munkálkodásunk tehát nemes és igaz. Ebben a nemes és igaz munkában a magyar nép támogatására, istápolására van szükségünk.

Az új évnegyed közeledésével tehát már most, a régi bizalommal, tisztelettel és szeretettel kérjük olvasóinkat arra, hogy ujtsák meg előfizetéseiket, a hátralékosokat pedig hátralékaik szives kiegyenlítésére kérjük.

A „Magyar Néplap“ előfizetési ára marad a régi:

Egész évre 4 kor,

Fél évre 2 „

Negyed évre 1 „

A „Magyar Néplap“-ra bármikor elő lehet fizetni, amely esetben az előző, s az illető negyedben már megjelent számokat is — kívánatra — készséggel megküldjük.

Hazafias üdvözlettel:

a

„MAGYAR NÉPLAP“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

(Budapest, VIII. ker., Mária-utca 42 szám.)

Heti naptár. Márc. 17. Guidó. Márc. 18. Sándor. Márc. 19. József. Márc. 20. Jováchim. Márc. 21. Benedek. Márc. 22. Octávián. Márc. 23. Frumanc.

Magyar nő a burok között. Temesvárról még a mult év tavaszán eltűnt *Gasparits* Erzsebet, s most Koleszbergből (Afrikából) jött tőle levél, amelyben megírja, hogy hazulról Bécsbe utazott, ahol állást keresett, de nem talált. Megismerkedett két katonatiszttal, akik szintén Transzváiba mentek. Erzi követte őket s markotányosnő lett a bur táborban. Férjhez ment egy csinos és vagyonos burhoz, de Tugelánál angol fogságba került ő is, férje is. Ha kiszabadulunk — írja a bur menyecske — haza megyünk Temesvárra, oszt sok pénzt is viszünk magunkkal. (Ennek fognak a temesvári rokonok legjobban megörülni.)

Emberirtó dinamit. Privigyén borzalmas szerencsétlenséget okozott egy fölrobbant dinamittöltés. A község ugyanis a megtorlódtott jég szétrobbantására több dinamittöltényt hozott. A töltéseket *Kmet* József községi rendőr hozta s utközben az egyik töltés felrobbant. A dinamit a rendőrt azonnal megölte, *Kardos* József gépésznek elszakította ballábát, *Lapevisz* Józsefnek jobb lábát és balkezét, *Hunoy* János tizenhárom esztendő gyermeknek jobb lábát, *Mihalek* János tizenhárom esztendő gyermeknek pedig ballábát vitte el. A sebesültek állapota rendkívül veszedelmes s nem hiszik, hogy fel fognak gyógyulni.

A családirtó. Drezdában, *Kündd* Vencel szabó, aki a folytonos ivástól megőrült — a mult héten megölte a feleségét és három apró gyermekét. Az örültet alig tudták megfékezni. Ime: a mértéktelen ivás szomorú következménye!

Meghasadt a szíve. A biharmegyei *Csontháza* községben *Prokup* Anna fiatal leány menyaszonya volt *Huszár* Grigornak. A minap a leánypak hírül hozták, hogy vőlegénye meghalt. A leány erre egy sikoltással összerogyott és szörnyet halt.

Zsidófskális — brácsás. Néhány hónap előtt szö-

kött meg csunya adósságai elől *Haász* Soma orosházi zsidó ügyvéd Amerikába. Most hír jött róla. Egy kivándorlott orosházi iparos levelet irt haza Amerikából. A levélben hirt ad több orosházi kivándorlottról. A legérdekesebb, amit a kiszökött *Haász* Somáról ir. Az egykor előkelő, tekintélyes, nagy jövedelmű fiskális most *kisbögös egy nagyobb zenekarban*. „Trógerja“, aki a bögöt utána cipeli: *Hekkel* János, szintén orosházi ember. No, hát ez nem is rossz foglalkozás. Sokkal többet ér az — embernyzásnál.

Pénzosináló korosmáros. *Fodor* István, nagy-kikindai korosmárost (ki azelőtt csendőrőrmester volt) letartóztatták. Szódás üvegek fejeiből ugyanis 20 filléreseket gyártott. Saját anyósa — mert megverte — jelentette fel.

Egymás élete ellen törtek, magyarán párbajt vityak *Iglón* Diósi Alfréd százados és *Gallé* Ferenc aljárásbíró. Ez utóbbi olyan súlyos sebet kapott, hogy az orvosok nem biznak életben maradásához.

Akasztás Vasmegyében. A mult év telében történt, hogy *Pete* *Postás* János, vasmegyei vünöczki ember egy ottani öreg házaspárt *Lichtenstein* Jakobot és feleségét — a legnagyobb kegyetlenséggel meggyilkolta, azután áldozatait kirabolta. A szombathelyi törvényszék halálra ítélte az elvetemült rabló gyilkost, s a király ő felsége szabad folyást engedett a törvénynek. A halálos ítéletet mult pénteken hajtották végre *Petén*, aki egy szikrányi megbánást sem tanusított, s a legnagyobb hidegvérűséggel lépett a bitófa alá. Még itt is azt mondta *Bali* Mihály hóhérnak — mikor a kötélnék a nyakába való illesztésénél — kalapja félrecsuszott:

— Igazítsa meg a kalapomat, mert mindjárt leesik. Ezek voltak utolsó szavai a gyilkosnak, aki kiadta bűnös lelkét anélkül, hogy Istenével kibékült volna.

Eldobta az életét. Egy budapesti főorvos — *Batir* *Endre* dr. — unta meg az életét a mult hét péntekjén. Évek óta erős idegbaja gyötörte s ezért kereste gyógyulást a halálban. Jó Isten! Ha midnen beteg ember így eszelepszik: rövid idő alatt elpusztálna, elfogyna ez a szegény magyar nemzet. Valjon hol van a vallás? Az Istenbe vetett remény, a hit? Ez, ezek hiányoznak a mai kóros, beteges társadalomban.

Ne játszá a fegyverrel! *Juhász* Sándor debrecen lakatosinas azon vitatkozott *Gém* *Adám* inastársával, hogy ennek az orráról egy krajcárt le fog lőni. A két tacsó fogadott s *Juhász* revolvert kerített. *Gém* orrára tette a krajcárt, hátra szegezte fejét és a golyó *Gém* agyába furódott, aki most a halállal vívódik.

„Semmi babám semmi“ . . . Ez a nóta járja most országszerte. Mert hát itt a sorozás, vagy másképp mondva: az aszszentelés, amikor szigorú, merev arcú urak elé kell állni a drukkoló legénynek, hogy kimondják rá a halálos ítéletet: a *Tauglich*-ot. No, hanem ez a „*Tauglich*“ igen ritkán hangzik el. Sokkal több az *Untauglich*. Ebből pedig szomorú a következtetés. Mert a magyar nép évről-évre tesped, szenved. Bizony meg lehet olvasni a *Tauglich*-osok számát igen könnyen, akik aztán a község pénzén fölpántlikázván magukat, utcahosszat kurjongatják, kísérve ölelkező társaiktól:

Semmi babám, semmi,

Igy kell annak lenni:

Októberben katonának

Be kell nekem menni . . .

Ujoncok harca. A vári sorozáson, Dunakesz és Tóth községek ujoncai összemarakodtak, s 14 legény oly súlyosan megsebesült, hogy kórházba kellett őket vinni.

Szatmár árviz alatt. Nagy veszedelemben forog Szatmár város. A Szamos folyó folyton emelkedőben van. A belvárosban több utca víz alatt áll. A Latorca és Hostánc lankás területekről a lakosokat már csak csolnakon menthették meg. A lakosság, a nagy veszedelem dacára, eléggé nyugodt. A vészbizottság megalakult. A gőzszivattyúk éjjel-nappal működnek.

Ime: Tüzzész után jég, jég után árviz, árviz után éhség, ezután éhínség, pestis... Mert rosszak az emberek. Ezért a költő szavai szerint:

Rossz világot élünk,
Rossz csillagok járnak.
Isten, óvd meg nagy csapástól
Mi magyar hazánkat.

Negyedmillió koldus. Budapesten, a mult héten öngyilkossá lett egy Gyaboky Antal nevű ember, akit földhöz ragadt szegény embernek, szóval koldusnak tartott mindenki, és joggal, mert az illető kéregetett. A hetvenes években került a fővárosba, ahol dijnok lett. Mint ilyen havi 20 forinttal nyugdíjazták s azóta az öreg visszavonultan élt, csak a templomok és utcasarkok előtt lehetett látni. Most tűnt ki, hogy hagyatékában 362 ezer kétszáz koronát képviselő értékpapírok vannak. A külön koldus vagyónát a pozsonyi egyetem föllállítására hagyta. Hát ez igen szép tőle!

Március 18 és 19. Két nap a kalendáriumban, amelyeken százezren tartják névnapjukat. Hiszen minden ötödik ember vagy Sándor, vagy József. Az előbbi Március 18-ika, az utóbbi Március 19-re esik. A Sándorok és Józsefek ezeken a napokon üdvözlik egymást, valamiképpen őket is üdvözlik mások Március 19-én azonban a keresztény katolikus ember emlékezzék meg Szent-Józsefről, a Megváltó nevelő atyjáról. Küldjön fel hozzá egy édes imát, hiszen az ő partfogása hathatós, mert együtt van a mi Pátronáinkkal és a mi Üdvöztönkkel. Március tizenkilencedikén imádkozunk Szent Józsefhez!

Zendülés Lisszán. Lissza, fogarasmegyei községben a nép föllázadt saját esperese és saját papja ellen, azért, mert 14 ezer korona egyházi adót akartak rajtuk behajtani. A lázadásnak voltaképpen oka az, hogy ezt az összeget a nép templomépítésre még 1893-ban vette f. l. ki is fizették, de előbbi papjuk (papjuk) elsikkasztotta, s most már második ízben követelik rajtuk. A járás szolgabírója most lefoglalta a lakosság összes marhát s el akarta azokat árverezni. A földművők nép megostromolta a községhezát, a szolgabíró pedig bezárta az istállóba. A községben most 26 csendőrt tartja fenn a rendet.

A torzsalkodás vége. Kömlő — hevesmegyei — községben az alvégi és felvégi legénység örökösen torzsalkodott egymással. Folytonos harcban álltak. Mult vasárnap a felvégiek a korcsmában mulattak, az alvégiek pedig a korcsma előtt csoportosultak, várva, hogy mikor csaphatnak össze amazokkal. A legelső, aki a korcsmából kijött, Kádár Péter, 30 éves erős gazda volt, akire nyomban husz legény rárohant és agyonverték. A csendőrség — mely csak a vérengzés után vonult ki (ami egyáltalán nincs rendén) — még nem tudta megállapítani, hogy kinek a fokosa mérte a halálos csapást Kádár fejére.

Aranymondások.

Az Istent káromolni sokkal kisebb bűn, mint őt megtagadni.

Furesa, hogy az embereknel egyik nagyobb szám a másíknál, de sohase kisebb szám egyik a másíknál.

Bárkiről mondj jót: azon kételkednek. Ámde, ha valakiről rosszat mondasz: azt mindenki elhiszi.

Egy dologtalan embernek a nappala olyan, mint egy álmatlanul eltöltött éjszaka.

Azért imádkozzál mindenkiért, hogy abból neked is jusson.

Az irigy ember a felebarátja sírján soványodik.

Ha nénemasszony nem pletykázna: mindnyájan egymás ajtaján hallgatóznánk.

Mi a kellemetlenebb: ha éhesek vagyunk és nincs mit ennünk, vagy pedig, ha előttünk áll egy gazdag ebéd és nincs — appetitusunk.

Könnyű az angyalnak angyalnak maradni, de embernek maradni az emberek között: ez a legnagyobb föladat.

Igen sok ember azt a keveset, amivel bír, arra használja, hogy eltakarja vele azt a sokat, ami neki nincs.

Minden részeg ember józannak tartja magát.

Mindenféle.

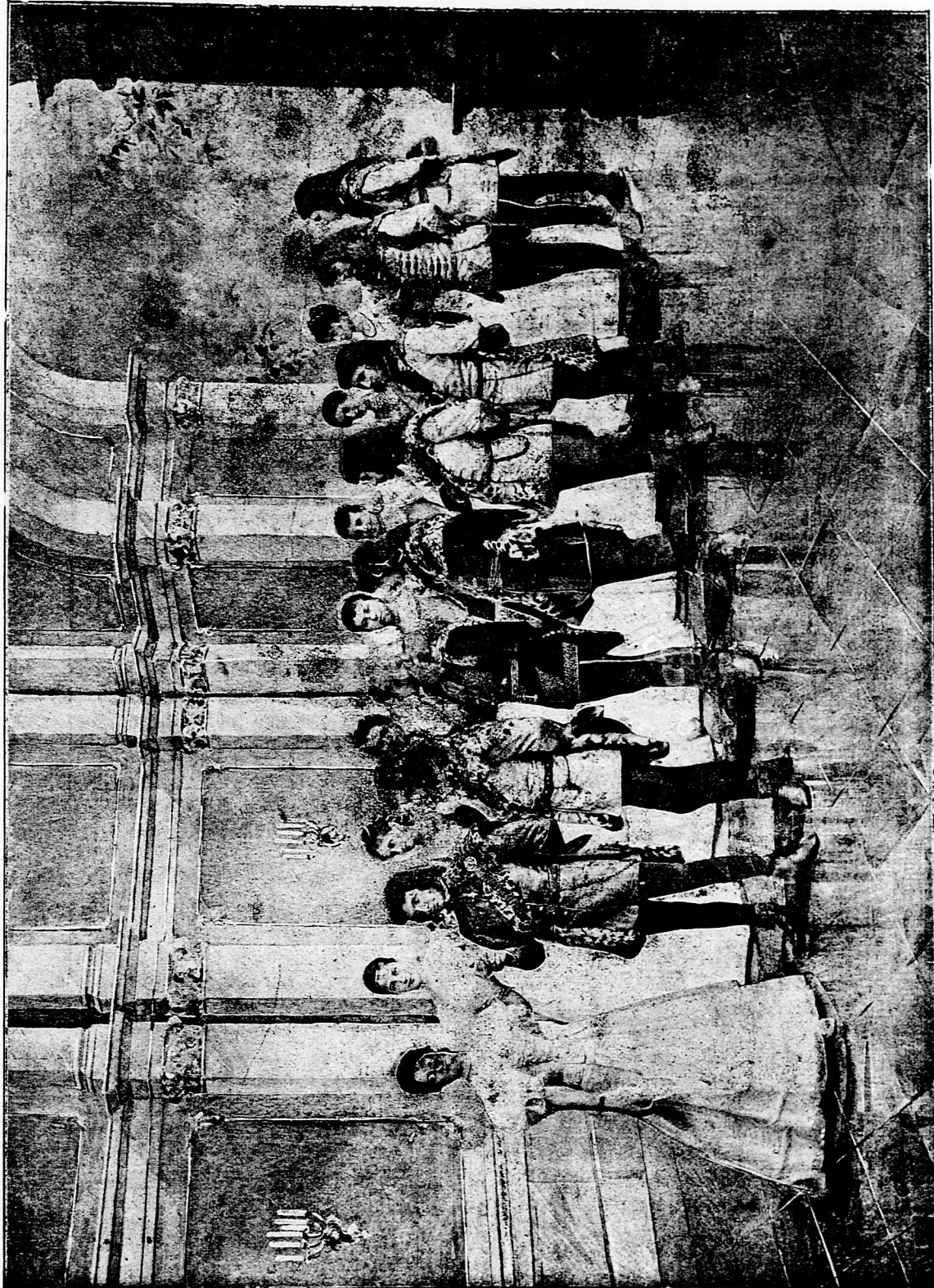
Bölcső-dal.

(Éneklik a mai anyák.)

Aludjál kis magzatom,
Csucsuja babája,
Reggel kardot, puskát hoz
A kedves papája.

Aludj drága gyermekem,
Kinél drágább nincsen.
Akit nem adnék oda
Semmiféle kincsen.

Adta kölyke! ejnye hát —
(Az anya így dörmög)
Most se alszol, no akkor
Vigyén el az — ördög.

Fouri estély a budai várban.

A német császár ruhatárát kétszázötvenezer koronára becsülik. Ezzel szemben érdekes azt is tudni, hogy a németek egyik császáriának a rótszakallu Nagy Frigyesnek csak három öltözet ruhája volt, s a mikor a legjobbjában eltemették, a megmaradt két öltözet értékét 40 koronára becsülték.

Egy vegetáriánus király. Vegetáriánus deák szó, annyit tesz, mint önmagát a huseledelektől megtartóztatni. Vegetáriánus tehát mindaz, aki csak hüvelyekből, zöldséglékből táplálkozik. Ilyen vegetáriánus volt — és ezt csak igen kevesen tudják — a mult esztendőben meggyilkolt Umberto olasz király is. Nem evett kenyér, zöldség s gyümölcsön kívül egyebet. Kávét sohasem ivott. Egyedüli itala volt kevés bor sok vízzel.

Koporsó papirosból. Bámulatos művészetet fejtenek ki manapság az ipar terén. Legutóbb Párizsban olyan koporsóra kért szabadalmat valami Proksz nevű asztalos, amelyek csupán papirosból vannak készítve. Ezek a koporsók — állítólag — száz évnél tovább ellenállnak a föld alatt a rothadásnak és sokkal olcsóbbak, mint a fából készütek. No, azt már tudjuk, hogy a suszterok a cipő talpát papirosból csirizelik össze — de papir koporsóról még nem hallottunk. Ha a francia találmánya hozzánk is eljut: hát akkor minálunk is befellegzett az — asztalosoknak.

Egy herceg életéből. A két évvel ezelőtt elhalt s oly sok esatát vivott *Albrecht* kir. herceg tudvalevőleg magyarul keveset tudott beszélni. Egy ízben a herceg a vonatra várakozott — kíséretével együtt — a hercegi állomáson. Az állomás kerítésén belül egy barna arcu kunsági atyafi könyökölt, szájában makrapipa, fején zsiros köcsög kalap. Egyszer csak hozzá lép a herceg és így szólítja meg:

— Hány ember megvan a faluban?

A kun atyafi a legnagyobb flegmával feleli:

— Megvan az mind, nem veszett el egyse.

— Azt kérdem, hány lakos megvan a falunak?

— Nem falu ez, hanem város — válaszol a kun rendületlenül.

— Hát hányan laknak a városban? Nem érti maga?

— Mit tudom én? Nem vagyok én — pap.

Erre *Albrecht* herceg türelmetlenül így szólt:

— Maga tán nem is tudja, hogy kivel beszél? Én *Albrecht* főherceg vagyok.

Mire a kun atyafi szeméibe húzza köcsögkalapját s így adta meg az utolsó választ:

— Már én arról se tehetek.

Házi kincstár.

Fülbemáztott bogarat eltávolítása. Egy finom hajecset szálait óvatosan a fülbe dugjuk. A bogár a hajszálakhoz kapaszkodik, aminél fogva könnyen kihúzható. Ha a bogár igen mélyen mászott be, akkor a fülbe néhány csepp mandolaolajat, vagy glicerint öntünk, mire a bogár magától kimászik.

Guta- (szél) üttöttek megmentése. Mig az orvos megérkezik, fektessük le a beteget valamely hűvös és friss levegőjű szobába, fejét helyezzük jó magasra, oldozzuk meg a szorító ruhákat, mert ez által a vérnek a fejből való lefolyását elősegítjük. Rakjunk fejére jeges borogatást s adjunk be neki hashajtót.

Rakhatunk még a lábakra mustárpapírost, vagy mustárpépet. Ha a lélegzés igen szercsegő volna és a szájon habzó folyadék jönne ki, akkor izgató szereket: rumot, bort — töltsünk szájába, mert ezek a jelek a teljes hűdésre mutatnak. A beteg élete ilyenkor nagy veszélyben forog, mert az ilyen jelek rendszeren a közelgő halál előpostái.

Keményítő-készítés. A tisztára mosott búzát megkelesztjük, azaz egy kád vízbe teszszük s ott addig hagyjuk, míg a szemek egész puhává nem lettek. Ezután zsákokba kötöztvén, egy cseber vízben gyurjuk, tiporjuk, hogy a víz kinyomja a buzaszemekből a keményítőt. Vagy pedig szitára tevén a megpuhult buzaszemeket, vízzel addig gyurjuk, míg csak a víz zavarosan folyik a szita alá helyezett cseberbe. A vizet a leülepedett keményítőről leöntjük, a keményítőt pedig vászonon megszáritjuk. Hasonlóképpen nyerjük a keményítőt a kásává reszelt burgonyából is.

A kemény hus megpuhítását legezészerűben és legkönnyebben úgy eszközöljük, hogy azt 7 óra hosszáig ecetes vízben áztatjuk, azután tisztára mossuk és megfőzzük.

A legjobb szájviz. A közönséges spiritusz, vagy a francia pálinka (egy deci 2 deci vízzel elegyítve) megteszi ugyanazt a szolgálatot, amit az összes szájvizekkel elérni akarunk. A száj friss, üde marad, nemkülönben azt fertőtleníti is, vagyis a fogak s az inek közé csuszott ételmaradékok rothadását megakadályozza.

Erős orrvérzés ellen gyorsan ható óvószertül a hideg vizet alkalmazzuk, melylyel az illető fejének hátsó részét nedvesítjük meg s az orrba szivatnak föl. Makacsabb esetekben azonban ez nem használ. Ilyenkor a következő módszer szünteti meg az erős orrvérzést: Az illető orrvérző egyén nyomja be vérző orrlyukat, ellenkező oldalon leve kezének ujjával, úgy, hogy azon levegő se ki, se be ne mehessen, s ugyanakkor másik kezét pedig függélyesen (az ég felé) emelje föl. (Például: ha a jobb orrlyuk vérzik, akkor a lyukat a bal kéz ujjával nyomjuk be s a jobb kezét emeljük föl). Ha pedig mindkét orrlyuk vérzenék, akkor a lyukakat valakivel fogassuk be, mi pedig emeljük föl mindkét kezünket. A kéz fölemelés 5—8 percig tart. Addig míg az el nem fáradt.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Olaszország. Igen sok olasz ujság azt írja, hogy Viktor Emánuel olasz király nem hajlandó megújítani a hármass szövetséget. Erre az a körülmény szolgál okul mert a németek az olasz gyümölcs és virágkereskedést védővámmal zárják el a német piactól. Ez pedig roppant nagy kár az olasz kereskedelemre nézve. Reánk magyarokra nézve nem valami káros következményü lesz a hármass szövetség meg nem újítása. Megmondjuk az okát is. Azért

mert ebből a szövetségből kifolyólag kötött meg az olasz-osztrák-magyar kereskedelmi szerződés, amelyben benne van az a híres *olasz bor* behozatalának az engedélye, amely annyi kárt okoz a magyar bortermelőknek.

Spanyolország egy kicsit már csendesebb. A karlisták ugyan mozgolódnak, csak hogy a kormány is megteszi a maga intézkedését ezekre a mozgolódokra nézve. Mert már csirájában elfojtanak minden büntetés, vagy lázadás számba menő mozgást. Krisztina régens királynő a legnagyobb rettegetésben tölti napjait. Fiával XIII. Alfonzzal még a királyi kastély kertjébe se mer igen menni. Azt hiszik, hogy minden bokorban egy monarkista, vagy karlista rejtőzködik. Szegény királyné! Szegény anya! Ime: megvan minden, ami csak kell, a földi boldogságot eredményezheti — és mégse boldog, pedig királyé!

Németország. Most már rövid három hónap leforgása alatt másodszor volt kitéve a halálos veszedelemnek a németek császára, a poroszok királya, II. Vilmos. Mult pénteken, kocsikázás alkalmával egy 18 éves suhanc kölyök, — *Weiland* nevű — a császárral kocsijába ugrott, s abban a császárt egy vasdarabbal a szemén szurta meg. A gyilkos merénylőt elfogták, aki — éppugy, mint elődje — örültnek teteti magát. Az orvosok azonban elméleti állapotának megvizsgálásánál teljes határozottsággal kimondták, hogy *Weiland* állapota ép. Nincs semmi baj. Csak egy kis királyverre szomjazott. A császár állapota nem veszélyes. Sebéből rövidesen ki fog gyógyulni.

A kínai bonyadalom — szintén befejezéséhez közeledik. A nagyhatalmak követői folytatják a béketárgyalásokat, amelyeknek pontjai bizony egy kicsit furcsák. Mert a legnagyobb falatot a német akarja leharapni Kinából, amit persze e japán, a francia, meg az angol, no, meg az orosz is meg akar cselekedni. Furesán jönne ki a dolog, ha a tisztelt nagyhatalmak — minden teketória nélkül — egymás hájába kapnának, s úgy magyar miskásan jól elpáholnák egymást. Ami hát még egyáltalán nincs kizárva. Az oly *telhetetlen* gyomruak között az ilyen elpáholás nem is menne ujságszámba.

Angol-bur háboru. Végre, a sok hírek között egy igaz: a burok tárgyalnak az angolokkal a harc beszüntetése dolgában. A burok részéről *Botha*, az angolok részéről *Kitchener* fővezérek között folyik a tárgyalás. A feltételekről azonban mitsem tud a világ, mert ezeket a két fővezér titokban tartja. Hogy a tárgyalás meddig fog tartani, az bizonytalan. Az az egy azonban bizonyos, hogy az angol-bur háboru befejezéséhez közeledik, bár két bur tábornok — *De Wett* és *Steyn* — kézzel-lábbal ellenzik a béke megkötését. Szerintük a harcot utolsó emberig kell folytatni, mert ha elveszett a hazájuk függetlensége, minek akkor élni? A bur nemzet nincs hozzászokva a rablánc viseléséhez. Azt beszélük, hogy a harc megszüntetésére *Botha* a saját felesége birta rá. Ime: mindenben az asszony keze működik.

Jó tanácsok.

Ne légy kíváncsi! Jó mindnyájunkban — de főképp asszonyainkban — megvan az a rossz tulajdonság, hogy mások dolgaiba, ügyeibe, bajaiba szeretjük beleütni az orrunkat. Pedig semmi közünk sincs a

mások dolgaihoz. Érdeklődésünk csupán pusztán kíváncsiságból ered.

Némelyik ember. (no meg az asszony) kíváncsi arra, hogy mit evett a szomszédja? A másik arra, hogy Péter Pálék leányának vasárnap valjon lesz-e új viganója. A harmadik arra, hogy ez, vagy amaz új házaspár nem veszekedett-e még. A negyedik, ötödik, századik arra kíváncsi, hogy a tegnap még lyukas csizma valjon ma meg nagyon-e foltozva, vagy nincsen.

Hát a kíváncsiságnál sincs ám rútább szokás az égadta világon. Mert édes kevés köze van egy harmadik embernek ahhoz, hogy János gazda krumpli-levest evett-e, vagy pedig a levesbe csak kenyeret aprózott? Hiszen a legeslegesítő bünt is a kíváncsiság szülte.

A kíváncsiság igaz, hogy nem halálos bűn, de elitelendő rossz, undok tulajdonság, melynek a maga gyászos következménye sohase marad el.

A bűbajos 48-as időkől mondok el egy mesét. Hallgassátok meg.

Két testvér élt Domokosfalván. Domokos Antal és Elek. Az előbbi sánta volt. Hát nem mehetett el a szabadságért harcolni. Elek azonban elment. Domokos Antal otthon, ősi kastélyában, áldottlelkű feleségével együtt bánkódott a haza sorsa fölött. Feleségét imádtá. Amiképpen az is szerette őt az odaadásig. Hűségéről jobban meg volt győződve, mint a maga becsületességéről. Felesége lépteit nem kísérte. Nem volt kíváncsi, hogy az hova megy a faluban? Tudta, hogy az otthon maradt élő özvegyeket meg látogatni, vigasztalni.

Elmult a harc. Leverték bennünket. Akik a csataterén meg nem haltak, azok bujdosókká lettek. Domokos Antal egy pár éjjel felesége szobájából — mely egy erkélyre nyílt — valami szokatlan neszt vett észre. Kezdetben rá se ügyelt. De mikor ez a halk zaj minden éjszakán ismétlődött, akkor már kíváncsivá lett. Kíváncsi lett arra, hogy mi okozza a zajt. Felesége távollétében, annak szobájában kutatást tartott. S ime a szőnyeg alatt, egyik sarokban egy hosszú kötelet akadt, melynek vége a szoba padlójába volt erősítve. Antal ugyanazon éjjel lesbe állt. Éjfél felé látta, hogy az erkélyről felesége (mert más nem lehetett) a kötéllel leereszti az erkély alatt tátongó sziklaoduba s látta azt is, hogy a kötélén mint kuszik föl egy ember, mint a macska.

Domokos Antal tehát megtudta, hogy a felesége megcsalja őt. Másnap — ugyancsak neje távollétében — a kötelet — ott, ahol a szoba sarkában meg volt erősítve — föloldotta s csak gyengén kötötte meg. Aztán újra lesbe állt. Az a férfi újra megjelent s kuszott a kötélén. Amde nem ért a közepéig, amikor a kötél azulni kezdett — s a férfi egy velőtrázó sikoltással zuhant a mélységbe. Ugyanakkor az erkélyről is hallatszott egy rémséges sikoltás.

Domokos Antal ekkor szolgálival fáklyákat gyújtottak s létrák segítségével leereszkedett a tátongó mélységbe. *Kíváncsi* volt felesége szeretőjére. És —

kíváncsisága ki lett elégitve. Mert az összezuzott holttestben saját testvére — Elekre ismert, aki ott bujdosott s akit az ő felesége éjszakának idején látott el étellel. Mert nem volt szabad mutatnia magát még édes testvére előtt se.

Ime: a *kíváncsiság* szomorú következése. Azért sohse törődjék senki emberfia — leánya a más dolgával. A kíváncsiság legtöbbször gyászt hoz a kíváncsisádkodóra.

Közgazdaság.

Gyümölcs befőzése cukor nélkül. A gyümölcsöt több vagy kevesebb vízzel, a szerint a mint főzés alkalmával több vagy kevesebb levet bocsát ki, a tűzhöz teszszük és anélkül, hogy kevernők, felforraljuk, de vigyázva, nehogy a gyümölcs szétfőjön. Mihelyt a gyümölcs felforrt, azonnal leveszszük az edényt a tűzről és a gyümölcsöt lehetőleg gyorsan a már készen tartott és előre melegített befőttes üvegekbe öntjük, arra ügyelve, hogy még a gyümölcs fölé, az üveg nyakába egy kevés lé férjen. Azután belenyomjuk a szintén már előre megforrázott parafadugókat, míg nem ezek a léig érnek; most a dugó fölé megolvasztott paraffint öntünk, a mennyi elég a dugó fölötti tér kitöltésére. Mihelyt az üveg annyira lehült, hogy a paraffin teljesen megmerevedett, paraffinba mártott vászondarabokat teszünk az üveg szájára és hogy ezek az üveghez jól hozzásimuljanak, esetleg még zsínnal is körükötjük. Ily módon a befőtt s üvegek teljesen levegőmentesen lesznek elzárva. Ha a dugó és a folyadék felülete között levegő maradt, mielőtt a dugóra paraffint öntenénk, a dugóba tüvel nyilást furunk s a dugót addig nyomjuk, míg a levegő a nyíláson teljesen kiszorult.

A gabonasziszik kiirtása. Gabonasziszikektől teljesen ellepelt és megfertőzött magtarak vagy padlások tökéletes kitisztítására ajánlható mindenekelőtt az illető helyiségnek teljes kiürítése, gondos kitarítás és kiszellőzése, azután pedig (2—5 százalékos) karbolsavas oldattal való beolosolása. Tanácsos azonban a falakat újra bemeszelní s minden hasadékot és falrepedést mésszel jól bekenni.

A kertben levő giliszták, drótféreg s más, élőködő rovarok ellen külön szer a faszénpor. Egy gazda kertjét mindenféle féreg annyira ellepte, hogy majdnem lehetetlen volt benne retket, hagymát, főzeléket s mást ültetni. Különféle módon, (mésszel, sóval) próbálta a kellemetlen vendégeket elpusztítani, de hiába. Végre aztán faszénpor-réteggel borították be a kert felületét s ezt aztán beásták. A férgek rövidesen elpusztultak. Több gazda azt is állítja, hogy ez a faszénpor a pöszmétén élőködő hernyók elpusztítására is igen jó szolgálatot teszen.

Ezer szövetkezet. Az Országos Központi Hitelszövetkezet legutóbb 40 új vidéki gazdasági és ipari

szövetkezetet vett föl kötelékébe s így a központi szövetkezet kötelékébe tartozó szövetkezetek száma most már tuhaladja az ezeret. A központ gazdasági és ipari szövetkezeteinek összesen 95 ezer tagja van s vagyonuk kerekszámában 20 millió koronára rug. Bárcsak valamennyi kisebb, vidéki gazdasági szövetkezet tagja volna a Központnak!

Nyilttér*

Vérgyógyítás (Hemopatia)

Ezen új eredeti gyógmód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva **köszvény, aszthma, sziv, vese, gyomor, bél- és hólyagbántalmaknál, súlyos idegvér és bőrbajoknál.** Biztos védelem **szólhűdés és elmezavar** ellen. 12 évóta kilett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be.

E gyógmód megalapítójának és **egyedüli** képviselőjének

Dr. Kovács J. egyet. orvosnak (Hemopata) rendelő intézete van.

Budapest, V., Váci-körut 18.

Rendelés naponta 9 - 1 és 3 - 6 ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézetén kívül is kezel. Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógmódja.

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A rendőrségnél.

— Mi a foglalkozása? kérdi a rendőrtisztviselő a csavargót.

— Kérem, szeretettel — felelt ez — Pesten néma vagyok. Budán meg vak.

A jó tanu.

Biró: No, Kukorica Miska, mondja meg őszintén, nem tett önnek ígéretet a rablással vádolt Galambócy?

Tanu: De igen is, nagyságos uram. Azt ígérte, hogyha nem vallok mellette, letöri a derekamát.

Fél évökánál.

Az orvos a medicinát úgy rendelte Baka Gergőnek, a szentivánfai bakternak, hogy minden órában egy fél évökánál vegyen belőle.

Másnap az orvos nagy foglalkozásban találta a baktert; ráspolyozott, fűrészelt egy leveses kanalat.

— Mi az ördögöt csinál kend — kérdi az izzadó beteg a doktor.

— Hát — felelt — Baka Gergő, lefűrészelem felére a kanalat, mert egész volt s mert félkanállal tetszett parancsolni, hogy a medecinát bevegjem.

—
Be is, meg ki is.

A korcsmáros Sáfrány János kisbirót — aki hatalmasan be volt rugva — kirugta a korcsmából. Éppen arra vetődik az öregbiró.

— Kend megint be van rugva, Sáfrány?

— Nemcsak be, hanem ki is vagyok rugva — felelt a részeg Sáfrány.

—
A beteg ujong.

Sorozás alá került az alföldre szakadt üveges tót. A komissió alaposan megvizsgálta s úgy találta, hogy a tagba szakadt legény „*Tauglik*“. Mielőtt azonban ezt kimondották volna, azt kérdi az ezredorvos:

— Hé, Janó, nincs-e valami belső bajod?

Janó megőrül, hogy talán kiszabadul a katonaság alul és sunyi, savanyu ábrázattal hebegi.

— Bizony ván, kirem.

— No, halljuk.

— Ihes vágyom, nágyon.

—
Rezes orr.

Csóri Gazsit mindig piszkálgatták barátai, amiért olyan ménkü nagy orra volt, s az is vörös volt, mint az érett paprika.

Egyszer a korcsmában odaszól hozzá Bugac Ferkó:

— Te Gazsi, miért nem adod el az orrod a rézöntőnek, az megvenné ám jó pénzért.

— Hiszen éppen tegnap voltam ott, nála — felelt Gazsi

— de azt mondta, hogy az orromért csak olyan ökör adna pénzt, mint amelyen te vagy.

—
Cigány-imádság.

Plébános: Imádkoztál-e ma, te istentagadó?

Cigány: Imádkustam, tisztelendő atyám:

Plébános: Aztán, mit kértél tőle?

Cigány: Sok hágót, tisztelendő atyám.

—
A kis számoló.

Számoltatja Peti gyereket a tanító.

— Mennyi 18 meg 4?

— Fucsss! — felelt a kis Palkó.

—
Eljárt a szája.

A vakáción honn levő henegeő kis diák urfi így szól az öreg béreshez:

— Hallja kend, János, ha velem beszél, kalapját fogja kezébe, — mert ha kend azt gondolja, hogy kend olyan, mint én, akkor kend nagy számár.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. Lajos Felső-Eőrött. Nem hiszszük, hogy a felebbezés eredménynyel járjon. No meg kár is ily csekélységért felebbezni, mert a kérvényre 50 kros bélyeg kell és a mellékletekre 15—15 kros. Jobb lesz, ha valaki önök közül, a ki ráér és egyszer arra jár, személyesen felmegy az adóhivatalba s megnézetni, mi alapon vetették ki az 1 frt 3 kr. adót s ha ott nem kapnának elegendő felvilágosítást, akkor írjon újra s majd meglátjuk, mit lehet tenni. — **P. Mária** Jase-novac. A küldött pénzt megkaptuk, Lepsényi ur most plebános, s hogy vajjon fellép-e újra képviselőnek, nem tudjuk. — **Soh. Miklós** urnak Sid. Az állam szokott ügyes iparos-segédeknek segélyt adni, hogy magukat külföldön kiképez-tessék, de csak oly iparágból, melyben Magyarországon nem tudná magát kiképezni, az pedig már ritka iparág, mert már vannak itt Budapesteu igen jó iparszakiskolák. Tessék leve-lével először az Országos Iparegyesülethez fordulni Budapest Uj-utca 4., az majd megadja a bővebb felvilágosítást. **B. A.** (Kem. Mihályfa.) Ha ön a bélyegre való díjat átadta a jegy-zőnek, s önt mégis megleletezték: ezt *meg kell* fizetni. Azon-ban rögtön tegyen panaszt az illetékes főszolgabírónál, aki — azt hiszszük — nem sokat fog teketóriázni olyan ember-rel, aki a mások kizsebeléséből él. Még akkor is jelentse föl, ha az illető a bélyegcsonkítás után kirótt összeget meg akarja fizetni. Ki vele a szeméttel! *Iszkázra*. Ha a mult évi *teljes* adójával még hátralékban van, akkor az idén nem lehet választó. Ugyanazért tessék az adót legalább *felényire* ki-egyenlíteni, amely esetben a jegyzőjük pótlólag felveszi a szavazók lajstromába. **F. J.** (N. Csoó.) Tessék a községi kir-járásbírósnál panaszt tenni. Nem kell oda írásos kérvény. A hetivásáros napon szokott minden vidéki városban — a panaszfölvétel megtörténni. **K. M.** (Sárvár.) Javitóintézet Aszódon és Székesfehérvárott van. Amde — amint leveléből kiokoskodjuk — az a fiu nem annyira rossz, mint amennyire *ő hozzá rossz a környezete*. A gyereket nem az éheztetés, se a virgács paragrafusai, hanem igenis a *vallás* paragrafu-sai szerint neveljük. Bármilyen vásott legyen az a gyerek, még javítható és nem rossz, hanem csak — *vásott*. Tudjuk, elhiszszük, hogy fáj az ön apai szívének — jó Mihály tes-tvérünk — hogy *ilyen* fia van. Amde orvosságot is adunk a bajra: az a mostoha anya szeresse *ugy* az ön fiát, *amint* önt szereti. Higye el, akkor nem kell javítóba adni a Miska gyereket. Isten működésében! **Sz. K.** (Terestyénfa.) Nem szabad elhírtelenkedni a dolgot. Valamiképpen a fillérnek két oldala van, azonképpen van minden dolognak két oldala. Ne csak a vádat hallgassa meg, hanem azt is, akit vádolnak. Mi azt hiszszük, hogy itt is az a bizonyos *rákfene*, a pletyka ütötte föl sárkányfejét. Erről pedig már tudja — hogy mit tartson. **D. L.** (Pákozd.) Ha az a zsidó boltos drágábbért adja a portékáit, mint a keresztény: hát akkor szükségtelen itt a tanácsadás. Minek vásárolnak nála? Aztán ott van a hatósági ellenőrzés: a fináncéria. Se a cukrot, se a petro-leumot nem adhatja a Spitzberger drágábban, mint ahogyan *azoknak* napi árfolyama van. Jelentsék föl az önök bőréből meghizott recipiáltat a m. kir. pénzügyőrségnél, s ugyanak-kor a járás főszolgabírójánál is tegyenek panaszt. — **M. M.** (Csonopla.) Ha a kisleánya kedvet érez a tovább tanulásra,

akkor — ha tehetségében áll — tegyen meg érte mindent. Manapság a nőknek is van életpályájuk. **Sz. B.** (Szihalom.) A köhögés még nem jele a tüdővésznek. Habár öt hónapja is köhög. Lehet, hogy egy alapos meghűtés után a tüdőnek valamelyik szárnya kitágult. Tehát: először, másodszer és harmadszor is: tessék orvoshoz fordulni s ne holmi pipiterrel és kököresinnel kurálni magát. — **240-ik előfizető.** 1.) Sokszor megirtuk már e helyütt, hogy állásszerzéssel, protekciós-kódással nem foglalkozhatunk. Hogy ismerhetjük mi az ön környezetét? Legjobb, ha egyenesen és — ha teheti — személyesen — kerületük képviselőjét veszi igénybe. Ennek kötelessége, hogy önt támogassa. 2.) Kár volna ezért följönni az illetőnek. Az iratok elküldése után megmondjuk véleményünket is, tanácsunkat is. 3.) Ebben a dologban már üzentünk önnek. Bátran bepörölheti apósát. A járásbírósnál *fizetési meghagyás* iránt vétessen föl jegyzőkönyvet. A többi — a tárgyalás dolga. Ha tanuk vannak: a nyerés biztos. **M. M.** (Pákozd.) Hogy honnan ered ez a mondás: „Isten tudja meg a tehén” —? ime, elmondjuk: Elszabadult a göcseji kántornak a tehene. Utána futott s a farkába kapaszkodott. A faluhéliek arra a kérdésre, hogy: Hová, háová, kántor uram? — így felelt: Azt az Isten tudja, meg a tehén. — **L. S.** (Bakonybél.) Az ön esetében csak is ügyvéd vihethet keresztül a dolgot. — **B. E.** (Jászárokszállás). Fülgyuladása s az ebből keletkezett nagyothallása — tekintve fiatal korát — még mindig gyógyítható. Igen üdvös lesz, (ha tehetsége engedi) a klinika fülgyógyászati osztályánál magát megvizsgáltatni. Addig is ha füle *nagyon zug* s esetleg gyuladásban van, (mert ez okozza a nagyothallást) használja a dr. Hartmann híres fülorvos által ajánlott *carbolylycerint*, amelyből naponként néhány cseppet kell a fülbe önteni. Néha bámulatos gyorsasággal hat ez az egyszerű szer, amely a patikában az alábbi recept szerint csináltható meg: carbol 1 — glycerin 10 — Mint új előfizetőt — üdvözöljük hűveink között. — **W. K.** (Kékesd.) 1. Azért vizsgálják, hogy a fogyasztás adó kivételénél adatokat szerezzenek s hogy igenis, megtudják: mennyi az ország börttermelése. 2. Ha a kivágott szőlőföldet parlagon heverteti (szóval, ha nem ülteti be semmivel) pótdót nem fog fizetni. A többit meg kell fizetni. Ha pedig bármi mást vet belé: ugyanaz alá az adó alá esik. — **Kopácsiba.** Aká polgáriba, akár gimnáziumba adja fiát: ehhez — mint idejét túlhaladónak — a miniszter engedélyét kell kikérni. Bélyeg, természetes, hogy szükséges a kérvényre. Csak, ha szegénységét igazolja, akkor nem. Ismerősének pedig egyáltalán nincs igaza. Mert, ha fia tanító akar lenni — tanulhat ugyan polgárit is, csak hogy a latin nyelvből ekkor — a tanítóképzőbe való fölvétele alkalmával — külön kell levizsgáznia. Ha pedig 4 gimnáziumot végez: akkor a fenti levizsgálás nem szükséges, mert itt rendes tantárgy a latin nyelv, amely a tanítónak, mint aki kántori teendőket is végez — szükséges. — **Cs. M.** (Mesterszállás.) Hát azt feleltük ebben a bizonyos eltévedt számban, hogy annak az *5-ik szónak* a kitalálása — *lehetetlenség*. Azért közöltük a „Mulattató” és nem valamelyik *komoly* rovatunkban. Azért ne is tessék rajta törni a fejét, kedves Máté bátyánk. Ahelyett inkább azon a cimbalmon egy szivhez szóló nótát komponáljon ki! Ennek van haszna. Sőt, ha arra felé viszen valaha az utunk — mi is meghallgatjuk. **B-g h s-o, M-ny.** Véleményét nem osztjuk s ha alábbi példánkat figyelemmel tanulmányozza, úgy be kell, hogy lássa tévedését. Tagadásba vesszük ugyanis, hogy nem

háramlik előny önre az által, hogy ha jelenlegi 7 százalékos (nem törlesztéses) kölcsönét 40 és 1/2 esztendei 5.94 százalékos törlesztéses kölcsönné változtatná, mert — állítása szerint — a megtakarítás oly jelentéktelen, hogy azért nem érdemes 40 és 1/2 évig adósnak lenni akkor, amidőn hiszi, hogy ennél sokkal hamarabb vissza fogja fizetni tartozását s ekkor megszűnik a kamatfizetés is. Nos, tehát: ez nem igaz! Mert nem igaz ám, hogy 40 és 1/2 évig kell adósnak lennie, mert hisz a tartozásából még fizetetlen részt — előzetes felévi fölmondás után — bármikor visszafizetheti, de fizethet még többet is, mint a mennyire kötelezte magát, csak hogy hamarabb szűnjön meg adós lenni s mert az sem igaz ám, hogy ön a birtokát terhelő 25,000 korona után — miután ma a 7 százalékban . . . . . 1,750.— koronát fizet, ellenben pedig az „Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet” által (Budapesten, VI., Váci-körut 30. sz. a.) nyert hasonösszegű kölcsön után is . . . 1,485.— kellene fizetnie, csupán . . . . . 265.— koronát takarít meg (amely különben 4 százalékos takarékpénztári kamatozás esetén egy 6,500 koronát meghaladó tőkének felel meg). A megtakarítás, ennél jóval több, ha figyelembe veszi, hogy ezen megtakarításnak beruházás céljaira lett fordítása által birtoka jövedelmezőségét jelentékenyen fokozhatja ellenben ne feledje, hogy az uralkodó s mindinkább rosszabbodó gazdasági viszonyok között a 7 százalékos kamatokon felül a tőkét apasztani csaknem határos lehetetlenséggel.

Egyébként — az időközi kamatokat nem is számítva, holott azok kamatos kamatja legalább is megkétszerezné a megtakarítható tőkét 40 és 1/2 év alatt — az évi megtakarítás a törlesztési időtartam alatt . . . . . 10,732:50 koronát lesz, de megtakarítja magát a . . . . . 25,000.— korona tőkét is, vagyis összesen . . . . . 35,732:50 koronát takarít meg, mert a 7 százalékkal ma s tőkére mit sem fizet s akár örök időközön át adós maradhat vele, ha csak a takarékpénztár fel nem moneja kölcsönét, amely esetben, ha a pénzügyi viszonyok lehetetlenné tennék, hogy konvertálja tartozását, birtoka egy részétől kellene megválnia, hogy elejét vegye annak, hogy árverésre kerüljenek azon rögök, a melyeket kenyéradójának kell tekintenie.

Ne panaszkodjék tehát, hanem kapjon 2 kézzel s annál is inkább a nyújtott kölcsön után, mert hisz a konverzió amugy is bélyeg- és illetékmentes!

Gabona- és termény-árak.

(Márc. 14-ig).

Termény-neme	50 kgrm. ára		Termény-neme	50 kgrm. ára	
	kor. fill.	kor. fill.		kor. fill.	kor. fill.
Árpa	8	8 80	Muhar	7 80	8 —
Buza	8 60	9 —	Bab tarka	6 80	7 40
Rozs	6 80	7 80	Bab fehér	8 20	8 80
Zab	6 20	7 —	Borsó	10 40	12 60
Tengeri	7 40	7 80	Lencse	11 60	11 80
Luczerna m.	38 50	46 90	Köles	14 40	15 80
Vörös lóhere	54 20	55 40	Köles kása	14 80	16 40
Baltaczin	13 60	14 80			5

Felelős szerkesztő: VALTER ERNŐ.

A kath. sajtó által elismerésben részesített két rendkívül érdekes munka.

A SZOCIALIZMUS HAJDAN ÉS MOST.

Szociálpolitikai mű, IRTA: Dr. Verus. Három kötet, 760 lap

Ára a 3 kötetnek füzve 12 kor. kötve 15 kor.

I. Kötet. A jelenkor signatúrája. Az anyanyelvi vallástalan szellem káros következményei. A keresztény vallás jótékony befolyása. A szociális kérdés az ókori népeinél. A szociális kérdés Magyarországon. A szociális kérdés Franciaországban. A szociális kérdés jelenkorban. A liberalizmus és a társadalmi egyenlőség elve. A jelenkor társadalmi és a szocializmus. A modern korszellem és a munka. A szociális kérdés megoldása. A keresztény szellem és a munka. Töredek a jelenkori szocializmus történetéhez.

II. Kötet: A keresztény társadalom programja. A XIX. század és a katolicizmus. A XIX. század modern állama. A modern államtan tarthatatlansága. A kereszténység államtana. A XIX. század családi tüzelye. A modern kor házassági köteleke. A nők emancipációja. Az iskolakérdés. Az agrár osztály bajai és azok orvoslása. A munka rendezése. A munkás védőtörvény. A vasárnapi munkaszünet. A munkaberégető kérdése. Munkásbiztosítás. A munkásbizottságok. A munkás egyesületek. A munkáskamarák. A jótékonsági intézmény. A munkás-sztrájk. A kisipar válsága és rendezése. A kereskedelem válsága. A pénz hatalma. A sajtó hatalma. A népfőnégi elv és a népképviselés. A filozofizmus és antiszemitizmus. A legszegényebb osztály és az állam.

III. kötet. A különféle vallások befolyása a társadalomra. A különféle vallásoknak történeti alapon való fejtegetése. China. India. A budhaizmus. Az indus vallás befolyása az indus nép életére. Egyiptom. Az asszirusok és babyloniak vallás-története. Phönícia. Perzsia. Zsidóország. Hellas és Róma. Afrika. Amerika. Ausztrália. A mohamedánizmus. A pogány vallás okai. A keresztény kinyilatkoztatás szükségessége. Isten és ember. A kereszténység följénye az ókori vallások fölött. A krisztusi vallás és ellenségei. A felvilágosultak vallása. A jövő Krisztusát.

MAGYARORSZÁG ÉS A ZSIDÓSÁG.

IRTA: *Petrásovich Géza.*

Második kiadás. 206 lap. Ára 3 korona.

A pénz elhíges beküldése mellett portamentesen szállítja: Szent-Gellért kath. műintézet Budapeston Práter-utca 44.

„Páratlan a maga nemében“

Az emberiségnek tulnyomó része szenved évek hosszú során át gyomorbetegségeket, amelyből csak azon esetben képes megmenekülni, ha az orvosi vélemények szerint a legkitűnőbb s a világ legjobb gyomor-cseppeit, a

„Valódi“ Szent-Gáli Gyomorcseppeket

használja, mely gyors és biztos, nélkülözhetetlen házi- és népies szer. Ezen hírneves háziszert a következő esetekben eddig semmi más szer nem mulja felül és pedig *étvágyhiány, székszorulás, rosszag, lehelet, savanyu felbőfőzés, kólika, gyomorgyengeség, gyomorfurug, gyomorféreg, dagadtság, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor, hányás és főfájás.*

Egy üveg ára használati utasítással **1 korona.**

Központi szétküldési raktár:

STEUER IZIDOR

az „Arany szarvashoz“ címzett gyógyszer-tárában **Szent-Gál** (Veszprém-megye.)

Fő raktár: Török József gyógyszer-tárában Budapest Király utca 12. és Egge Leó gyógyszer-tárában Váci-körút 12.

Ára 1 korona.

3 üveg megrendelésénél portamentesen küldetik

Steuer J.

A világ legelső és legnagyobb kaszagyára, mely minden, kiállításon kitüntetve lett, mely a múlt évi londoni kiállításon is **nagy aranyérmét és díszoklevelet nyert**

A „Sohr Szent-Antal“ kaszagyár.

melynek egyedüli és kizárólagos szétküldője

SOHR JÓZSEF Somogy-Szill.

100 koronát fizet annak, aki egy más gyárból egy más „Sohr Szent-Antal“ ezüst aczél kaszát tud előmutatni. . . . .

200 koronát fizet annak, aki ezen kaszák közül, 100 drb kasza közül

5 darab rosszat tud előmutatni. ♣ ♣ ♣ ♣

Aki teljesen megbítható, jó kaszát akar magának beszerezni, az addig kaszát **senkitől ne vásároljon és ne rendeljen.** míg a fenti hírneves cégtől egy képes árjegyzéket nem kér, melyet az bárkinek ingyen és bérmentve küld. A „Szent-Antal“-kaszagyár minden kaszáért minden tekintetben jótállást vállal és a meg nem felelőt (tapasztalatból tudjuk, hogy 1000 közt sincs egy rossz) díjmentesen egy új kaszáért kicseréli. öt darab rendelésénél a postaköltséget a kaszagyár fizeti, tíz darabnál a postaköltséget is fizeti és egy kaszát ráadásul ingyen küld. — **Gyűjtőknek kedvezmény!** — Sok ezer hála- és köszönő-levél, épp úgy utánrendelés áll az érdeklődőknek rendelkezésére.

Védjegy.

Mindenki kérjen árjegyzéket egy levelezőlapon!

Készpénz-kölcsön

birtokokra és házakra,

a valódi becsérték háromnegyed részéig, 11 helyre is, 20-25 évi törlesztésre. Birtokos felmondhat bármikor, pénzteret nem. Lebonyolítás 14 nap alatt. Konvertálás helyeg-és illetékmentes. Semmi előleges költség. Beküldendő csakis telekkönyvi kivonat, valamint kataszteri birtokiv-másolat.

Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,
Budapest, VI., Váci-körút 39.

Chief-Office 48, Brixton-Road, London, SW.

Valódi
Zagoriai mélszörp

nagyon kellemes szer ugy felhők-mint gyermekeknek. Fújó, görcs, számarkököges, tüdőburt, elnyalkasodás és mindennemű mell-betegség ellen. Valadek-kihajtó szer. Egy üveget 3 korona 40 fillér előleges beküldése mellett bér-mentve küld.

THIERRY A.
Balzsamgyára
Pregradan Rohitsch-Sauerbrunn
mellett.

Vigyázzunk a dugótakaró lemezre a leprésselt céggel: **Thierry A. órangyal-gyógyszertára.**

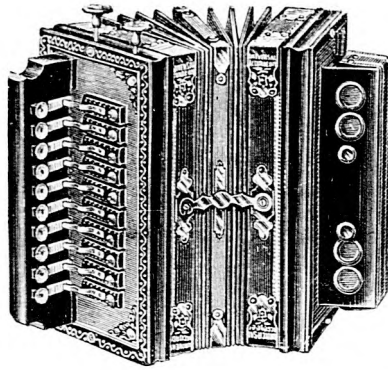
Kapható Budapesten Török József gyógyszerésznél Király-utca 12. és Egger Leo dr. és Egger I. gyógyszer-tárában Váci-körút 17.

a kiadóhivatatalban, Budapest, VIII., Mária-utca 42. sz.

STOWASSER J. es. és kir. hangszergyáros, a
es. kir. hadsereg és a magy.
kir. honvédség szállítója.

BUDAPEST, II. Lánchíd-utca 5 sz.

Harmonika-árjegyzék külön kérendő.

Nagy kezes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Hegedűk vonóval 3 forinttól 15 frtig Mesterhegedűk vo-nóval 15 frttől 300 frtig Gordonkák vonóval 10 frttől 150 frtig Nagybögők vonóval 20 frttől 100 forintig. Fuvolák b2frttől 100 forintig. Szárny-kürtök 14 frttől 20 frtig. Czim-almok 35 frttől 300 forintig. Ősi magyar tárogatók szaba-dalmazva 20 frttől 60 frtig. Elpusztíthatatlan, kitűnő erős hangu harmonikák utolérhetetlen erős hanggal és tartós-sággal 3, 4, 5, 6, 8, 10 frttől 80 forintig. Templomi és más zenekarok részére

fúvó és vonó hangszerek

előnyös fizetési feltételek mellett legjutányosabb árrban szállítatnak

Nélkülözhetetlen és utolérhetetlen, biztos hatásu.
Világczikk, kivitel minden országba.

Chief-Office 48. Briston-Road, London S. W.
Legmegbízhatóbb, legjobb és az egész világban dicsért és keresett háziszser a

Thierry A. gyógyszerész balzsama.

Utolérhetetlen hatásu minden mell-, tüdő-, máj-, gyomo- és egyéb belső betegségek ellen.
Külsőleg a legeredményesebb

gyógyszer.

Valódi csak a minden kulturországban védett zöld **apacza-védjeggyel** és a dugóelzáró lemezen beprésselt: **Egyedülvalódi** jelzővel. Bebizonyítható évi termelés 6 millió üveg. Ara bérmentes postalai küldéssel 12 kis üvegek vagy 6 duplaüvegnek **4 korona**. Egy próbaüveg használati utasítással és a világ minden országában levő raktárak jegyzékével **1 korona 20 fillér**. Széküldés csakis az összeg előzetes beküldése mellett.

Thierry A. Centifolia kenőcse

(osodakennőcsek-nevezve) utolérhetetlen szívóerejű és gyógyhatású! Operációk nagyrészt fölöslegessé válnak. E kenőc-szel egy 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csontszű, ujabban pedig egy 22 éves, súlyos rákos betegség gyógyított ki tökéletesen! Mindennemű sebeknél és gyulladásoknál antiseptikus, gyors hatásu, enyhülést, csillapulást és tökéletes gyógyulást nyújt. Hatása gyorsan puhító és zétoszító és megszabadít biztosan bármint, a testbe hatolt idegen anyagtól. Egy tegely bér-mentve **1 korona 80 fillér** csakis az összeg előzetes beküldése mellett. Nagyobb rendelésnél árengedmény. Bebizonyítható évi termelés 100,000 tégely.

Mindkét s erről egész hjalom köszönő é elismerő irat fekszik b rkinék betekintésre a világ minden országából. Óvakodjék mindenki az utánzatoktól és vigyázzon, hogy minden tégelyen be van-e ég tve: **Thierry A. yógyszertára az órangyalok.** A hol nincs helyben raktár ne engedje magát senki hamisítvány vételére ösztökélni, hanem **rendeljen közvetlen és cizimezz**

THIERRY A. gyógyszerész-gyára Pregradában, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

(Az osztrák cs. és kir. államtisztviselő-szövetség szállítója)

(Contractor of the War-Office and the Admiralty, London.)

Kapható Budapesten Török József gyógyszerésznél Király-utca 12. és Egger Leo dr. és Egger I. gyógyszer-tárában Váci-körút 17.

Szent Gellért könyvnyomda Budapest, Mária-utca 42. szám.